

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Judæi Sabbatis non jejunarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

288 De CALCEIS HEBRAEOR.

Iust. l. 36. quis colligat ex his Iustini verbis:
cap. 2. Moses, Damascena antiqua patria
perita, montem Synan occupat, quo si-
zem dierum jejunio, per deserta Ara-
biæ cum populo suo fatigatus, cum
bandem venisset, septimum diem more
gentis Sabbatum appellatum, in omni
œcum jejunio sacravit: quoniam illa
dies famem illis erroremque finierat:
Eundem errorem paſſim, apud
Poëtas qui Judaicam gentem ex-
gitant, reperimus. Petronius in
Epigrammate quo Judæos pro-
ſcindit:

Et non Jejuna Sabbathalge premit.

Martialis quoque:

Quod jejunia Sabbariorum:

Suet. in
vita Aug.
cap. 76.

h. e. Iudæorum, qui Sabbathæ je-
junio celebrant. Idem ipse Augu-
stus apud Suetonium putavit. Ne
Judæus quidem, scribit, mihi Tiberi-
sam diligenter Sabbathis jejunium ser-
var, quam ego hodie servavi, qui in
balineo demum post horam primam no-
ctis duas buceas manducavi, priusquam
ungi inciperem. Neque ab hoc er-
rore immunis fuit Strabo. Sed
nihil à Iudæorum moribus magis
alie-

Strabo
Geogr.
lib. 16.

alienum est quam Sabbatum jejuniū
celebrare in quorum ritualibus
etiam hoc nostro tempore legitur
genio indulgendum Sabbathi die.
Quia jucundas aliquot historias,
hoc est ridiculas fabellas, quales
nempe dignae sunt cerebro Rabbi-
norum, in Talmude suo habent,
quibus voluptas & deliciae sum-
mus Sabbati honor esse probantur.
Videri potest Tractatus Talmudi-
cicus *naw sive de Sabbatho*, quem
Sebastianus Shavidius Latinum de-
dit, itemque quae observata sunt
in Synagoga Judaica magno Bux-
torfio. Ut nunquam Iudæi sab-
batha sua jejuniū celebrarint. Buxt. Syn.
Iud.
cap. 15.

Unde neque in sacrī monumen-
tis, aut Iudæorum commentariis,
ullum hujus moris vestigium occur-
rit. Sed & hujus erroris origo
patet. Veteres cum à Iudæis cre-
bra jejunia servari viderent, etiam
putarunt ipsum Sabbathum, id
est septimum diem, quem religio-
se colebant, jejuniū celebrari.
Optime hoc observavit Magnus
Casaubonus. *Romani*, inquit, qui Casaub. ad
norant crebra ab iis usurpari jejunia,
suet. Aug. c. 76.

N

ab

290 De CALCEIS HEBRÆOR.

ab iisdem celebrari viderent, ignari morum ejus gentis, id sibi temere persuaserunt. Atque uti ex crebris Iudæorum jejuniis putarunt Romani etiam Sabbata jejunio celebrari, ita Iuvenalis, qui sciebat Iudæos diebus jejunii nudis pedibus incedere, id etiam de Sabbatho sibi persuasit: unde cum historiam de Bernice referret, quæ nudis pedibus coram tribunali Florum deprecata est, cecinat,

Observant ubi festa mero pede Sabbathum reges.

Braun. de
Vest. Sac.
Hebr. l. I.
cap. 3.

Hæc cum sint certissima, nescio cur vir Doctissimus Iohannes Braunius Iuvenalem defendere, ac si à Criticis sine causa inscitiae accusatus esset, voluerit, & Sabbathum apud Iuvenalem de jejuniis explicarit: Postquam monuissest Iudæos in die expiationum, itemque *tischa be Af* nudis pedibus incedere, & ad hæc sibi videri Iuvenalem respexisse: Ergo nudo pede, inquit, observant Sabbathum, id est, jejunia. Præsertim diem expiationum, qui vocatur *שְׁבַת שְׁבָת* quasi dices, Sabbathum quietis. Levit. cap.